

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 19 stycznia 1976 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Konwencji o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń arbitrażowych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 10 czerwca 1958 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułami VIII i IX Konwencji o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń arbitrażowych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 10 czerwca 1958 r. (Dz. U. z 1962 r. Nr 9, poz. 41), następujące państwa złożyły Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia do powyższej konwencji:

Kuba dnia 30 grudnia 1974 r. z następującym oświadczeniem:

„Republika Kuby będzie stosowała Konwencję do uznawania i wykonywania orzeczeń arbitrażowych wydawanych na obszarze innego Umawiającego się Państwa. W odniesieniu do orzeczeń arbitrażowych wydawanych przez inne Państwa nie będące stronami Republika Kuby będzie stosowała Konwencję tylko wtedy, gdy Państwa te zapewnią traktowanie na zasadzie wzajemności ustanowionej na podstawie wzajemnego porozumienia między stronami. Ponadto Republika Kuby będzie stosowała Konwencję tylko do sporów wynikających ze stosunków prawnych zarówno umownych, jak i pozaumownych, które według prawa krajowego Republiki Kuby uważane są za stosunki handlowe.”,

Niemiecka Republika Demokratyczna dnia 20 lutego 1975 r. z następującym oświadczeniem:

„Niemiecka Republika Demokratyczna będzie stosowała Konwencję do uznawania i wykonywania orzeczeń arbitrażowych wydawanych na obszarze innego Umawiającego się Państwa. W odniesieniu do orzeczeń arbitrażowych wydawanych na obszarach Państw nie będących stronami Konwencji będzie stosowana tylko w takim zakresie, w jakim Państwa te zapewnią stosowanie zasady wzajemności. Ponadto Niemiecka Republika Demokratyczna będzie stosowała Konwencję jedynie do sporów wynikających ze stosunków prawnych zarówno umownych, jak i pozaumownych, które według prawa krajowego Niemieckiej Republiki Demokratycznej uważane są za stosunki handlowe.”,

Australia dnia 26 marca 1975 r. z następującym oświadczeniem:

„Konwencja będzie rozciągała się na wszystkie terytoria, za których stosunki międzynarodowe Australia jest odpowiedzialna, z wyłączeniem Papui-Nowej Gwinei.”, Państwo Watykan dnia 14 maja 1975 r. z następującym oświadczeniem:

„Państwo Watykan będzie stosowało niniejszą Konwencję na zasadzie wzajemności, z jednej strony, do uznawania i wykonywania orzeczeń wydawanych jedynie na obszarze innego Umawiającego się Państwa, z drugiej strony tylko do sporów wynikających ze stosunków prawnych zarówno umownych, jak i pozaumownych, które według prawa Państwa Watykanu uważane są za stosunki handlowe.”,

Belgia dnia 18 sierpnia 1975 r. z następującym oświadczeniem:

„Zgodnie z artykułem I ustęp 3 Konwencji Rząd Królestwa Belgii oświadcza, że Konwencja będzie stosowana do uznawania i wykonywania orzeczeń arbitrażowych wydawanych jedynie na obszarze Umawiającego się Państwa.”,

Chile dnia 4 września 1975 r.,

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii dnia 24 września 1975 r. z następującym oświadczeniem:

„Rząd Zjednoczonego Królestwa oświadcza, że zgodnie z artykułem X Konwencji jej postanowienia będą rozciągały się na Gibraltar, za którego stosunki międzynarodowe Rząd Zjednoczonego Królestwa jest odpowiedzialny.”

Zgodnie z artykułem XII ustęp 2 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Kuby dnia 30 marca 1975 r., Niemieckiej Republiki Demokratycznej dnia 21 maja 1975 r., Australii dnia 24 czerwca 1975 r., Watykanu dnia 12 sierpnia 1975 r., Belgii dnia 16 listopada 1975 r., Chile dnia 3 grudnia 1975 r. oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii dnia 23 grudnia 1975 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Czyrek